

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/83/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618200324
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4618200324.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne: A.. O.. L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., W. XXXX/XX, zastúpená: A., A. a partneri, s.r.o., Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 857 548 proti žalovaným v 1/rade: Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, v 2/rade: Slovenská republika v zast. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o vydanie hnutelnej veci, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č.k. 6C/5/2018-297 zo dňa 8. októbra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým žalovanému v 1. rade priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania (I.) p o t v r d z u j e .

Žalovanému v 1. rade nepriznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. priznal žalovanému v 1/ rade voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Žalovanému v 2/ rade výrokom II. priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti označenému žalovanému Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, vydať žalobkyni osobné motorové vozidlo továrenskej značky Hyundai Tucson, bielej farby, EČV: HC XXX BY, S.: H rok výroby 2016, spolu so všetkým jeho príslušenstvom. Žalobu podala z dôvodu, že je výlučným vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Hyundai H., bielej farby, I.: HC XXX BY, S.: H rok výroby XXXX, spolu so všetkým jeho príslušenstvom. Výlučné vlastnícke právo k automobilu nadobudla na základe Kúpnej zmluvy č. U./XX/XXXXX uzavretej dňa 16.11.2016 medzi žalobkyňou ako konečným užívateľom, predávajúcim: AUTOPOLIS, s.r.o., IČO: 35 728 311 a kupujúcim: Tatra-Leasing, s.r.o., IČO: 31 326 552, resp. na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme leasingu č. LZC/16/01397 uzavretej dňa 16.11.2016 medzi poskytovateľom leasingu: Tatra-Leasing, s.r.o., IČO: 31 326 552 a žalobkyňou ako prijímateľom leasingu. Žalobkyňa je zároveň ako výlučný vlastník a držiteľ automobilu vedený aj vo verejnej evidencii vedenej príslušným dopravným inšpektorátom. Žalobkyňa ako výlučný vlastník automobilu automobil cca v priebehu augusta r. 2017 prenechala do dočasného užívania svojmu bývalému partnerovi, pánovi M. Z.. Dňa 30.11.2017 žalobca požiadala p. Z., aby automobil vrátil. K vráteniu automobilu p. Z. nedošlo, v dôsledku čoho podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla. Trestné konanie bolo vedené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Topoľčanoch, odbor kriminálnej polície, Nám. L. Štúra 1738/1, 955 39 Topoľčany pod č. ČVS: ORP-518/VYS-TO-2017. Dňa 05.01.2018 jej bolo v rámci trestného konania od vyšetrovateľa doručené Uznesenie zo dňa 02.01.2018, v ktorom vyšetrovateľ skonštatoval, že "existuje odôvodnené podozrenie, že de facto, je vlastníkom vozidla výlučne M. Z....",

príčom vyšetrovateľ zároveň ponechal automobil v úschove Okresného riaditeľstva Policajného zboru Topoľčany, lebo pre ďalšie konanie už nie je potrebný a neprichádza do úvahy jeho prepadnutie alebo zhabanie a odkázal žalobkyňu, aby si uplatnila svoj nárok na automobil v civilnom konaní na príslušnom súde, a to v lehote do 30 kalendárnych dní od právoplatnosti predmetného uznesenia.

Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 256 ods. 1, § 252 ods. 1, 2 CSP ako aj zisteným skutkovým stavom a dospel k záveru, že zastavenie konania v tejto veci zavinila žalobkyňa. Poukázal na to, že z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP vyplýva, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Jedinou situáciou, kedy zastavenie konania pre späťvzatie žaloby z procesného hľadiska zaviní žalovaný, je také správanie žalovaného počas sporového konania, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Inak povedané, keď bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním žalovaného a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. Vtedy, podľa § 256 ods. 1 CSP, žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému.

Z obsahu spisu súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, odbor kriminálnej polície, zo dňa 02.01.2018, ČVS: ORP-518/VYS-TO-2017 bolo osobné motorové vozidlo značky C. H., bielej farby, I.: C S.: H rok výroby XXXX s prísl., ponechané v úschove Okresného riaditeľstva Policajného zboru Topoľčany s tým, že sú pochybnosti o práve vlastníka osoby A.. O.. L. O., pričom na túto vec si uplatňuje nárok aj iná osoba, ktorá vec dňa 05.12.2017 dobrovoľne vydala pre účely trestného konania, a to jej bývalý partner M. Z.. Poukázal na ust. § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, z ktorého vyplýva, že policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak. Z ustanovenia § 21 ods. 9 citovaného zákona vyplýva, že ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, úvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a úvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Uviedol tiež, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, pôvodne voči žalovanému v 1/rade a neskôr i voči žalovanému v 2/rade vydania predmetného motorového vozidla. V danej veci, nakoľko si voči motorovému vozidlu uplatnil vlastnícke právo aj M. Z., ktorý aj podal žalobu o určenie vlastníctva, vec vedená pod sp. zn. 6C/30/2018, vlastníctvo k vozidlu bolo sporné a za takejto situácie nebolo možné ani v rozhodovaní o žalobe žalobkyne, ako prejudiciálnu otázku, riešiť vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu, vo vzťahu k žalovaným v 1/ a v 2/rade, pretože spornou stranou nebola druhá osoba, ktorá taktiež o sebe tvrdí, že je vlastníkom motorového vozidla. Táto otázka vlastníckeho práva bola následne vyriešená v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/30/2018 zamietnutím žaloby M.u. Na základe tohto rozhodnutia bolo motorové vozidlo žalobkyni vydané.

Podľa názoru súdu prvej inštancie postup žalovaného v 1/rade nemožno potom považovať v tomto konaní za neoprávnený zásah do vlastníckych práv žalobkyne, uplatnených podľa § 126 ods. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia môže vlastník podať žalobu o vydanie veci, ako aj žalobu o určenie vlastníckeho práva, pričom základnou podmienkou vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva. Takže iba v prípade, keby došlo k vyriešeniu otázky vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu (tak ako to bolo v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/30/2018) a motorové vozidlo by bolo naďalej zadržované, až potom by bolo možné hovoriť o dôvodnosti podania žaloby o vydanie motorového vozidla. Základným predpokladom žaloby na vydanie veci je, že iná osoba neoprávnené, t.j. bez právneho dôvodu zadržuje vec patriacu vlastníkovi a súčasne ju odmieta vydať. V danej veci bolo postupované v súlade so zákonom č. 171/1993 Z.z., a to pri zaistení vozidla, keď následne vznikol spor komu motorové vozidlo patrí. Konštatoval, že samotná žaloba o vydanie veci voči žalovanému v 1/rade nebola podaná dôvodne. Pokiaľ po vyriešení vlastníckeho práva v konaní sp. zn. 6C/30/2018 a vydaní motorového

vozidla žalobkyni, táto vzala následne žalobu späť a konanie bolo zastavené, možno konštatovať procesné zavinenie žalobkyne, a preto vo vzťahu k žalovanému v 1/rade rozhodol tak, že má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnej výške.

Vo vzťahu k žalovanému v 2/rade Slovenská republika podľa názoru súdu prvej inštancie rovnako žalobkyňa zavinila zastavenie konania, keď bolo síce jej právom v danej veci, koho označí ako stranu sporu na strane žalovaného a v konaní navrhla vstup žalovaného v 2/rade, ktorý však v konaní nie je pasívne legitimovaný, s čím bola žalobkyňa stotožnená a táto skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Nitre. Vo vzťahu k žalovanému v 2/rade preto rozhodol tak, že súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnej výške.

2. Proti tomuto uzneseniu do výroku (I.), ktorým žalovanému v 1. rade priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania podala písomne v zákonnej lehote žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalobkyni prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a zároveň jej prizná aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastupovania v rozsahu 100%. V dôvodoch odvolania žalobkyňa uviedla, že podľa jej názoru vôbec neboli splnené podmienky pre prerušenie súdneho konania vedeného pod sp. zn. 6C/5/2018 do právoplatného skončenia konania sp. zn. 6C/30/2018 pred Okresným súdom Topoľčany o určenie vlastníckeho práva, ktoré bolo začaté dňa 21.05.2018, čo je o 109 dní neskôr, ako uplynula 30 dňová lehota stanovená ako primeraná podľa § 97 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok de lege lata, v uznesení OR PZ v Topoľčanoch ČVS: ORP-518/VYS-TO-2017 zo dňa 02.01.2018, ktorým bolo motorové vozidlo ponechané v úschove OR PZ. Žalobkyňa je toho názoru, že už dňa 02.02.2018 neboli vôbec naplnené ani časové podmienky úschovy OR PZ a motorové vozidlo malo byť už v tento deň vydané žalobkyni. Z uvedeného dôvodu toto konanie vedené pod sp. zn. 6C/5/2018 vôbec nemohlo byť závislé od výsledku iného konania, ani iné konanie nemohlo mať žiadny praktický význam pre toto konanie. Zdôraznila, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil údajnú existenciu pochybnosti o vlastníckom práve k motorovému vozidlu, keď všetky v danom čase existujúce doklady svedčili nepochybne vlastníckemu právu žalobkyne k motorovému vozidlu a žiaden dôkaz nepreukazoval opak, ba dokonca ani dôkaz, ktorý pre nezákonnosť vôbec nemal byť policajným orgánom braný do úvahy - súkromná nahrávka telefonického hovoru, a to bez ohľadu na jeho obsah. Žalobkyňa ďalej uviedla, že tretia osoba - p. M. ktorá oneskorene podala žalobu začínajúcu iné konanie, ničím nepodložil ani nepreukázal policajnému orgánu svoje tvrdenia o údajnom vlastníckom práve k motorovému vozidlu, neboli vôbec od počiatku naplnené podmienky úschovy motorového vozidla policajným orgánom. Žalobkyňa poukázala na ust. § 193 a § 194 CSP, podľa ktorých nie je všeobecný súd viazaný úschovným uznesením a môže sám posúdiť či podmienky úschovy motorového vozidla podľa zákona č. 171/1993 Z.z. a Trestného poriadku boli naplnené, nie je daná žiadna prekážka, aby súd vyvodil zákonným spôsobom záver, že tieto podmienky naplnené neboli, ako je tomu aj v tomto prípade. Z právneho záveru o nesplnení podmienok úschovy zo strany policajného orgánu vyplýva, že od počiatku bolo motorové vozidlo žalobkyni zadržované neoprávnenie, a teda nie je daný žiadny dôvod k tomu, aby žalovaní boli liberovaní zo zavinenia zastavenia konania, keďže už v čase podania žaloby žalobkyňou bola daná povinnosť žalobkyni motorové vozidlo vydať. Žalobkyňa je toho názoru, že výlučne tretia osoba bola aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva k spornému automobilu. Žalobkyňa tento typ žaloby podať nemohla, nakoľko jej svedčilo vlastnícke práva k automobilu a preto nemohla mať naliehavý právny záujem na takomto určení.

3. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne voči uzneseniu súdu prvej inštancie zamietol. Bránil sa tým, že žaloba žalobkyne bola od počiatku nedôvodná, pričom neopomenuteľnou je skutočnosť, že žalobkyňa zobrala svoju žalobu sčasti späť, preto je nesporné, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania. Zároveň žalovaný v 1. rade poukázal na skutočnosť, že za danej skutkovej a právnej situácie by priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni bolo v rozpore so spravodlivým súdnym procesom ako celkom, a to berúc ohľad aj na žalobkyňou vyčíslené trovy konania v sume 5.147,35 eura (a to len ku dňu 03.06.2020). Takto vyčíslená a uplatnená výška trov konania je v rozpore s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (=; -§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. je treba ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k tomu záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku I. správne a dostatočne odôvodnené, a preto nepovažuje vo svojom rozhodnutí za

nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením výroku napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v napadnutom výroku správne vec právne posúdil a svoje rozhodnutie aj dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil, pričom z dôvodov rozhodnutia je zrejmé akými závermi a myšlienkovými postupmi sa pri rozhodovaní riadil.

6.Z obsahu spisu vyplýva, že Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.09.2020 č.k. 6C/5/2018-229 súd prvej inštancie vo výroku I. zmenu žaloby nepripustil. Vo výroku II. konanie o vydanie osobného motorového vozidla továrenskej značky C. H. evidenčné číslo C S. : H zastavil. Vo výroku III. vrátil žalobkyni časť zaplateného súdneho poplatku za žalobný návrh vo výške 92,80 eura. Vo výroku IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2020 v časti výroku I. až III. Odvolaním strany sporu napadli iba výrok IV. týkajúci sa trov konania. Odvolací súd uznesením zo dňa 22. júla 2021 č.k. 7Co/113/2020-285 o odvolaniach strán sporu rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (výrok IV.) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.V prípade zastavenia konania je nárok na náhradu trov konania upravený v ust. § 256 CSP, v ktorom je zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie. Je to inštitút procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Najčastejšie dochádza k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby. Ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zaviniť zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal a len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť. Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenie obdobné § 146 ods. 1 písm. c) OSP, v zmysle ktorého v prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platilo, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existovali dve výnimky, ktoré sa do ustanovenia § 256 ods. 1 CSP premietli ako pravidlo.

8. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní žalobkyne voči výroku, I. ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanému v 1/ rade voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnej výške dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Vzhľadom k zastaveniu konania súd pri rozhodovaní o trovách konania postupuje podľa § 256 CSP (trovy zastaveného konania) a vychádza zo zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie, ktorá sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Súd prvej inštancie musí najskôr ustáliť, kto procesne zaviniť zastavenie konania. Z konania vyplynulo, že žalobkyňa zobrala žalobu späť dňa 04.06.2020 potom, čo jej bolo motorové vozidlo vydané OR PZ Topoľčany dňa 01.06.2020. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že k vydaniu vozidla žalobkyni došlo na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn.: 6C/30/2018 zo dňa 26.04.2019 v spojení s právoplatným rozsudkom Krajského sudu v Nitre, sp. zn. 9Co/150/2019 zo dňa 16.04.2020, pričom predmetné rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 19.05.2020.

9.Správnosť postupu OR PZ Topoľčany pri zaistení a vydaní motorového vozidla žalobkyni súd v tomto konaní pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania nie je oprávnený skúmať a túto otázku nemôže riešiť ako otázku predbežnú. Zatiaľ z obsahu spisu nevyplýva, že by zo strany OR PZ Topoľčany došlo pri tomto úkone k pochybeniu a túto skutočnosť nekonštatoval súd ani iný orgán. Preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že príslušné OR PZ postupovalo v rámci ust. §21 ods. 1 zák. č. 71/1993 Z.z. o policajnom zbore, oprávnenie zadržať motorové vozidlo mu vyplýva z tohto zákonného ustanovenia.

10.Odvolací súd zdôrazňuje, že ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania iba v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017). V tejto veci zastaveniu konania prišlo z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou z dôvodu, že jej síce bolo motorové vozidlo vydané, ale nie v dôsledku podanej žaloby v tomto konaní, ale na základe výsledku iného konania - konanie o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, ktoré právoplatne skončilo (rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn.: 6C/30/2018 zo dňa 26.04.2019 v spojení s právoplatným rozsudkom Krajského sudu v Nitre, sp. zn. 9Co/150/2019 zo dňa 16.04.2020) a s ohľadom na jeho výsledok bolo zadržané motorové vozidlo žalobkyni vydané, pretože už nebol dôvod ho ďalej zadržiavať. Po skončení tohto konania v dôsledku neúspechu žalobcu v konaní o určenie vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu by osobné motorové vozidlo bolo žalobkyni vydané bez ohľadu na to, či podala voči žalovaným 1. a 2. rade túto žalobu o vydanie veci.

11. Súd prvej inštancie preto správne skonštatoval, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania a musí preto znášať náhradu trov konania protistrany.

12. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (§ 396 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP). Zastavenie konania v tomto prípade zavinila žalobkyňa, preto by nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP patril žalovanému v 1. rade, v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Z obsahu spisu však vyplýva, že v súvislosti s týmto odvolacím konaním žalovanému v 1. rade žiadne trovy konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že mu na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).